

Jørn Astrup Hansen, forstjóri í Føroya Banka:

Bankin ikki atvoldin til allar landsins ólukkur

- Tað, at vit nú hava fingið eindarbankan, gevur okkum størri ábyrgd fyri samfelagsbúskapinum, men vit eru kortini ikki ein almenn stjórnskrivstova, sum megnar at skúgva allar trupulleikar til viks, sigur Jørn Astrup Hansen

Jørn Astrup Hansen, forstjóri í Føroya Banka, helt tað verða framúr góðan kjans, tá heitt varð á hann um at fara til Føroyar at standa fyri endurstovnanini av Sjóvinnubankanum.

Hetta var 1. januar 1993, og hann kendi nærum einki til føroysk viðurskipti.

- Eg kendi bert ein føroying frá ungum árum í Danmark. Hann hevði sjálvandi sagt mær frá Føroyum í síni tíð, so eg hevði gjørt mær eina mynd av landinum, sigur Jørn Astrup Hansen.

Væl móttikin

- Tað var als ikki nakað "kulturchok" at koma til Føroya, og eg havi heldur ikki lagt til merkis, at fólk eru øðrvísi móti mær enn øðrum borgarum.

Jørn Astrup Hansen er ættaður av bygd í Vesturjútlandi, har hann vaks upp á einum bóndagarði. Hann fór at bóndast á ungum árum, men gavst við hesum og fór í læru í eini keypsamtøku. Seinni fór hann á hægri handilsskúla og arbeiðdi tvey ár í USA. Heimafturkomin fór hann at lesa á universitetinum í Århus, og tók prógv sum cand. økon. í 1973.

Jørn Astrup Hansen fekk starv í Midtbank í 1975. Hesin bankin var um at fara av knóranum í 1987, tá Jydekompaniet fór á húsagang. Tað hevði við sær, at bankin misti helmingin av eiginpeninginum. Um hetta mundið kom Jørn Astrup Hansen í bankastjórnina, og var við til at bjarga Midtbank, uttan at tað var neyðugt at fáa pening tilfjórðanuttaneftir.

Eftir hetta hevur Jørn Astrup Hansen arbeitt fyri heimsbankan og Danida.

Ikkí stundir til lív

Jørn Astrup Hansen hevur ikki beinleiðis brúk fyri at hava eitt lív at taka til um dagarnar. Hann arbeiddir

altíð, men dámar væl at lesa øll sløg av bókmentum, tá stundir eru til tað.

Umframt tað, so ferðast familjan nógv, og skal bankastjórnin siga nakað ávíst um fríðarítriv, so kann hann bert koma á, at honum dámar væl at standa á skí.

Familjan telur kona og tveir synir. 15 ára gamli sonurin er fluttur til Føroya saman við foreldrunum.

- Jú, vit hava pakkað kuffertini út og ætla at verða verandi í Føroyum, sigur Jørn Astrup Hansen.

- Fyri 16 mánaðum síðani kom tú í Sjóvinnubankan, sum var kapping-

arneyti við Føroya Banka. Hvussu kennist tað at sessast í stjórasessin hjá kappingarneytanum?

- Tað kom upp á tal bert stutta tíð eftir at eg var komin higar, so eg fekk ikki rættiliga stundir at festa røtur í Sjóvinnubankanum, men eg ássani, at tað tók sína tíð at venja seg við tankan.

Annars vóru hesir báðir peningastovnar ógvuliga ymiskir í starvshátti. Sjóvinnubankin var føroyskur burturav og varð upprunliga ríkin á heilt øðrvísi hátt enn Føroya Banki, sum líkist meira einum donskum

banka.

Kappingin minkaði um munin

- Í áttatiárunum fóru bankarnir at nýta sama starvshátt, og eftir úrslitinum at meta, so hava teir verið eins góðir um tað.

- Eg havi kortini lagt til merkis, at starvsandin hjá teimum, sum arbeiddu í Sjóvinnubankanum er størur. Nú kenni eg ikki so nógv til viðurskiptini í gamla Føroya Banka, men eg havi til góðar at læra starvsfólkini har nærri at kenna.

- Vit hava kortini ikki broytt fullkomiliga starvs-

hátt í nýggja Føroya Banka, men fara frameftir at skipa eindarbankan eftir teimum góðu eiginleikum, sum vóru til staðar í báðum bankunum.

- Tá samanleggingin nú er veruleiki, er búskaparlaga støðan munandi styrkt. Nú ræður um hjá føroyingum at fáa sjálvsálitið aftur. Tað krevur, at vit standa saman um at endurstovna hetta samfelagið.

- Hvát skal til fyri at føroyingar fáa vónir um, at nakað ber til í Føroyum?

- Vit kunnu ikki sum peningastovnur broyta samfelagsgongdina, men vit kunnu

Jørn Astrup Hansen, forstjóri í Føroya Banka:

- Viðurskiptini millum Føroyar og Danmark gerast kanska hedur ikki lættari av, at tær treytir sum danir náttúrliga seta sum lángevarar, í Føroyum ofta verða mett sum politisk upplegging frá einum fyrrverandi hjálandaveldi

virka fyri at skapa neyðugu fortreytirnar. Likviteturin í bankunum er í lagi, og tað eru fíggjarligu viðurskiptini eisini.

- Tað ræður bert um at vinnulívsfólk taka avbjóðingina, sigur Jørn Astrup Hansen